

Identificatieplicht vanaf veertien jaar

Minister Donner van Justitie heeft mede namens minister Remkes van Binnenlandse Zaken het wetsvoorstel betreffende de identificatieplicht naar de Tweede Kamer gestuurd. De leeftijd waarop de identificatieplicht ingaat, is vastgesteld op veertien jaar. In een eerder voorstel bedroeg de minimumleeftijd twaalf jaar.

Onder andere de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) en de Nederlandse Orde van Advocaten maakten bezwaar tegen die minimumleeftijd. 'De Orde is voorts van mening dat de leeftijdsgrens in overeenstemming moet zijn met andere Europese landen, en dus niet moet gelden voor personen jonger dan zestien jaar,' aldus de Orde in februari 2003. Donner is ten dele aan de wensen van de twee organisaties tegemoetgekomen, door de minimumleeftijd vast te stellen op veertien.

De identificatieplicht is volgens de bewindslieden nodig om de rechtshandhaving te versterken. Dat uitgangspunt geeft opsporingsinstanties geen vrijbrief. 'Benadrukt wordt dat het moet gaan om identiteitscontroles die passen in het kader van de taakuitoefening van de politieambtenaar of toezichthouder. Er komen geen afzonderlijke controles op het bezit van identiteitsbewijzen,' aldus Donner en Remkes.

Ook komt er geen aparte identificatiekaart. Aan de identificatieplicht kan worden voldaan met de bestaande, erkende identificatiebewijzen. Voor personen met de Nederlandse identiteit zijn dat het paspoort en de Nederlandse identiteitskaart. Voor vreemdelingen gelden de documenten die zijn aangewezen in de Vreemdelingenwet 2000, zoals het vreemdelingendocument. Nieuw is dat ook een geldig rijbewijs als identiteitsbewijs wordt erkend, behalve 'voor de situatie waarin voor een goede controle gegevens over verblijfsstatus en nationaliteit noodzakelijk zijn'.

Het wetsvoorstel geeft geen aanvullende bevoegdheden voor het huidige vreemdelingentoezicht, stellen Donner en Remkes. 'Controle op identiteit kan alleen als er sprake is van een geobjectieerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf. (...) Daarom ziet het kabinet geen grond in de vrees dat invoering van algemene identificatieplicht buitenlanders of vreemdelingen onevenredig zal treffen.'

Cambodjaanse mijlpaal

Cambodja kent sinds kort vakbonden en in april deelde Chea Vichea, President van de Vrije Vakbond van Cambodja, tijdens lunchtijd in de Vinstar-fabriek pamfletten uit onder de arbeidskrachten. Riel Sovantuon, hoofd afdeling Veiligheid van de fabriek, wilde dit beletten. Hij zei Vichea dat deze toestemming nodig had van de plaatselijke autoriteiten. Vichea antwoordde dat hij geen toestemming nodig had omdat het een recht van de werknemer is allerhande informatie te ontvangen. Sovantuon werd kwaad, viel Vichea aan en sloeg hem op een oog. Niet bekend is waar en wanneer precies dit voorval plaats had.

Vichea deed aangifte bij de plaatselijke politie, maar die deed niets. Dus diende Vichea een klacht in bij de officier van Justitie bij het Provinciaal Gerecht. De officier van Justitie deed ook niets met als excuus dat hij niet beschikte over gegevens betreffende de beklaagde. Daar deze hoofd van de afdeling Veiligheid was, waren zijn naam, adres en andere gegevens de officier wel degelijk bekend.

Bijgestaan door advocaat Chinda van Legal Aid of Cambodia – zie voor het werk van LAC de bijdrage van Heidi Lichtevelde in *Advocatenblad* 8, 18 april 2003, p. 329 – drong Vichea aan op vervolging. Dat probeerde de officier af te wenden door een voorstel: USD 200 voor Vichea in ruil voor intrekking van de klacht. Dit wees Vichea af, omdat hij een rechterlijke uitspraak wenste. Daartoe was het gerecht bereid. Sovantuon liet verstek gaan en werd veroordeeld tot 14 maanden gevangenisstraf en betaling van een boete van USD 250 wegens verwonding en schending van rechten van de mens.

Volgens waarnemers is hier voor het eerst een vakbondsvertegenwoordiger door de Cambodjaanse rechter in het gelijk gesteld. Een mijlpaal derhalve. Voor meer informatie over de Stichting Advocaten voor Advocaten kunt u contact opnemen met de secretaris mr. Mirjam Siesling, p/a Janskerkhof 16, 3512 BM Utrecht, tel.: 030-253 71 21, fax: 030-253 70 28, M.Siesling@law.uu.nl

